

Сушинський Богдан Іванович

Життєпис

Гетьман Всеукраїнського Реєстрового козацтва. Верховний отаман Чорноморсько-Дністровського козацтва, генерал козацтва; історик та ідеолог сучасного Українського козацтва; лауреат Міжнародної літературної премії ім. О. Дюма, Міжнародної літературної премії ім. І. Мазепи, премії Українського козацтва "Лицарське перо" та ін.

Народився Богдан Сушинський 10 квітня 1946 року, в місті Самборі Львівської області. В 1969 з відзнакою закінчив Одеський держуніверситет ім. Мечникова. Тривалий час перебував на журналістській роботі. Член Ради та Президії Національної Спілки письменників України; віце-президент Української Асоціації письменників; член Національної Спілки журналістів України, член Національної Ради Конгресу української інтелігенції. В 1990-2002 роках був головою Одеської обласної організації Національної Спілки письменників України. Він — офіційний Радник Американського Біографічного інституту. Академік Міжнародної академії наук, освіти, індустрії та мистецтв при ЮНЕСКО (СІЛА), Президент Південноукраїнського Центру цієї академії. У грудні 2001 року він також обраний дійсним членом (академіком) Міжнародної Академії Біонатуропатії та Інформаціології. Автор 52 книжок та кількох тисяч публікацій в періодиці. Твори його перекладались п'ятнадцятьма мовами світу.

Участь українських козаків на чолі з І.Сірком у Тридцятилітній (1618-1648) війні на боці Франції відображено в його романах: "На вістрі меча", "Французький похід", "Вогнища Фламандії" та "Шлях воїна". Його перу належить унікальна монографія "Козацькі вожді України. Історія України в образах її вождів та полководців XV-XIX століть", (першого видання), в якій вміщено есе про 177-ох гетьманів, кошових отаманів та полководців козацько-повстанських військ. За цю працю він удостоєний Міжнародної премії Українського козацтва "Лицарське перо" та Міжнародної літературної премії ім. І. Мазепи. Він також лауреат премій імені М. Трублаїні (за твори для дітей), ім. Е. Багрицького, ім. В.Аверіна (за публіцистику), Аркадійської літературної премії; премії ім. М. Посмітного (за твори на сільську тематику); премії ім. І. Буніна та ін. За благодійницьку діяльність на ниві культури він відзначений Національною Спілкою письменників України "Медаллю Степана Олійника. За благодійність".

На початку 2000 року побачила світ його книга "Лицарі приморського степу. Історія Чорноморського козацтва XVI-XIX століть". Він також автор книжок "Українське Чорноморське Подунай-Гуляйпільське козацтво", "Історія Чорноморсько-дністровського та Всеукраїнського Реєстрового козацтва" та унікальної наукової праці "Всесвітня козацька енциклопедія". З його ініціативи в Одесі споруджено пам'ятник отаману Чорноморського козацтва Антону Головатому. Він задумав і здійснив (в 1999) перенесення праху гетьмана І. Мазепи з румунського міста Галаца — в Україну, до Батурина. Історія поховання гетьмана та перенесення його праху знайшла своє відображення в його романі "Гетьман Мазепа: повернення до Батурина". Його перу

належать і роман-есе "Гетьман Виговський: погляд з XXI століття", а також "Козацька Україна: Хмельниччина" — перший том із задуманої їм багатотомної історії — "Козацька Україна" (©). Наприкінці 2002 року вийшов друком його політично-кримінальний роман "Хрещений батько Криму" — з життя сучасної України. Цього ж року, за роман "Три дні в Парижі з коханою жінкою", він удостоєний Всеукраїнської премії "Гілка золотого каштану".

Богдан Сушинський був одним із засновників і походним отаманом (заступником кошового отамана) Коша Чорноморсько-дністровська Січ (з осідком в Овідіополі). В жовтні 1999 року, під час урочистостей в Батурині з нагоди перенесення праху гетьмана Мазепи, за видатні заслуги в вивченні і пропаганді історії Українського козацтва, Б. Сушинському, наказом гетьмана Українського козацтва, було присвоєно звання полковника Українського козацтва та призначено Наказним отаманом Українського козацтва з питань ідеології.

З його ініціативи в Батурині відкрито було Алею гетьманів (1999), на пам'ятній стелі якої викарбовано його слова: "У діяннях гетьманів — історія, слава і державна велич України".

Певний час він був першим заступником крайового отамана Українського Чорноморського Подунай-Гуляйнільського козацтва, а в вересні 2000 року обраний Головним отаманом Чорноморського козацтва, В травні 2000 року, наказом Верховного отамана Азово-Чорноморського козацького війська, йому присвоєно звання генерал-хорунжого (генерал-майора) УК, а в грудні цього ж року, рішенням Великої Ради Чорноморського козацтва, за видатні заслуги в вивченні історії, пропаганді та розвитку сучасного Українського козацтва, йому присвоєно звання генерал-отамана (генерал-полковника) Українського козацтва. В січні 2002 року, на Раді отаманів Південного регіону України, Богдана Сушинського обрано Верховним отаманом Південного регіону України. В березні 2002 року він став ініціатором створення і Верховним отаманом Чорноморсько-Дністровського козацтва. З його ініціативи було сформоване Всеукраїнське Реєстрове козацтво, на Великій Установчій Раді якого 31 серпня 2002 року, в Одесі, Богдана Сушинського обрано Гетьманом а також, враховуючи його видатний внесок у розвиток Українського козацтва, присвоєно військово-козацьке звання генерала козацтва (генерала армії).

Богдан Сушинський є одним із засновників першого в Україні Міжнародного Лицарського Ордену Архистратига Михаїла, членом його Магістрату та Капітулу, офіційним ідеологом та генеральним літописцем. Тривалий час він був Пріором Одеським (керівником Одеської обласної організації Ордену); благословенням Святійшого Патріарха Київського та всієї Руси-України йому надано титул графа. Б. Сушинський нагороджений патріаршим орденом Христа Спасителя (за внесок у розвиток науки і культури з нагоди 2000річчя християнства); орденом Архистратига Михаїла III ступенів; трьома ступенями ордена Лицарської доблесті, та орденом Хрест Заслуги II ступеня — що є відзнаками Лицарського Ордену.

В червні 2001 року в м. Ароні (Італія), на з'їзді лицарства, відбулася презентація

книги Б. Сушинського "Всесвітня історія лицарства", за яку, та за розвиток лицарства, його нагороджено медаллю "Святого Амброзія". В листопаді того ж року він нагороджений Хрестом Дружби германського лицарського Ордену Святого Костянтина. Під час офіційного візиту делегації українських віруючих до Ватикану, в листопаді 2001 року, у відповідь на візит Папи Римського в Україну, Папі Іоану Павлу II було офіційно, від імені України, вручено книгу Б. Сушинського "Всесвітня історія лицарства". А в 2002 році, у Львові, вийшла друком перша в Україні "Історія українського лицарства". Підготовлено до друку друге, значно розширене і доповнене, видання "Всесвітньої історії лицарства".

Богдан Сушинський — один із засновників (2001) Всеукраїнського Аристократичного лицарського Ордену Георгія Милосердного. Він — Великий Магістр (Гросмейстер) цього Ордену (листопад 2001) й автор його Статуту, Має титул князя, дарований йому Предводителем Двору Герцогів Чарторийських. Він — Перший віце-предводитель Всеустановчої Співки Аристократів, зі штаб-квартирою в Одесі, а також президент письменницької організації Аркадійський літературний клуб (вересень 2002).

Богдан Сушинський був ініціатором здійснення історико-пропагандистського десанту (2000) на острів Березань (звільнений свого часу від турків козаками отамана А. Головатого), який, на його пропозицію, козаки почали називати Козацьким Островом (Островом Козацької Слави). Він став ініціатором створення на Одещині Чорноморської Січі, козаки-лицарі якої пожиттєво обрали його Почесним кошовим отаманом. В січні 2001 року академік, генерал козацтва Богдан Сушинський призначений Начальником провідного відділу Центру стратегічних досліджень розвитку Українського козацтва (Донецьк), який став науково-дослідницьким центром вивчення історії, традицій та перспектив розвитку козацтва.

В листопаді 2002 року Б. Сушинського було обрано академіком у галузі психологічної екології людини Академії інтегративної медицини (Італія-Україна).

У грудні 2002 року, наказом Верховного отамана Козацького Війська Запорозького України, за внесок у розвиток та ідеологію Українського козацтва, Б. Сушинський нагороджений орденом Козацької Слави цього Війська.

За заслуги в розвитку літератури, історії та культури; козацького і лицарського руху в Україні, він також нагороджений низкою інших урядових, патріарших, козацьких та лицарських нагород.

Богдан Іванович помер 24 грудня 2020 року.